

Laetare
Mk6,30-44
15.3.2026

Pozdrav:

Pomoc naše a počátek náš jest ve jménu Hospodina, kterýž učinil nebe i zemi,
kterýž jest věrný ve svém věčném milosrdenství a díla rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal,
a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se.
Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást,
nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována,
je výrok Hospodinův.

Píseň: 512

Čtení: Ž23

Píseň: 526

Kázání: Mk6,30-44

Apoštolové se vrací z cesty, na kterou je vyslal Ježíš. Shromažďují se kolem Ježíše. Jak rádi bychom věděli, co se jim na jejich misi přihodilo! Jak rádi bychom věděli, co *činili a učili!* Jak rádi bychom věděli, kolik lidí získali pro Ježíše! To pisatel evangelia pravděpodobně nepokládá za důležité.

Pojďme sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňme! Stále proudí zástupy sem a tam. Je marné si myslet, že Ježíš se svými učedníky mají někdy po práci. Přesto ten neunavitelný Bůh v Ježíši Kristu vyzývá k odpočinku.

Na pevnině to nejde si odpočinout, tak alespoň na vodě, tam bude chvíli klidu. Na vodě, tam snad bude trocha soukromí. Nevíme, jak dlouho trvala plavba lodí. Víme, že tato plavba byla pustým místem, kde Ježíš se svými učedníky osaměl.

Jenže to nejde. Na pustině člověk dlouho nevydrží, natož na vodě, a ještě k tomu namačkaný v lodi.

Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře, a začal je učit. Lítost, to je hybatal, který pohne Ježíše k tomu, aby opět začal pracovat. Lítost je hybatelem, který Ježíše přistrčí k těm, kteří jej potřebují. Lítost nad námi je hybatelem samotného Boha, který místo zatracení nabízí milost. Lítost je hybatelem naší záchrany. Lítost je tím, co člověka dělá člověkem.

Jestliže Ježíš měl lítost nad těmi, kteří jsou jako ovce bez pastýře, jestliže Ježíš má lítost nad církví, sborem, který neslyší hlas svého pastýře, tak nyní nelítostně zástupy učí až do večera, takže hrozí kolaps z hypoglykémie. Tedy kolaps z hladu.

Neúnavně Ježíš učí. Nedá se odradit. Nedá se přerušit a možná to není ani třeba, protože lidé dychtivě poslouchají. Možná, že někdo přichází a zase odchází. Možná si toho Ježíš ani nevšímá. Učí a učí a teprve učedníci jej musí upozornit, že zástupy mají potřebu se najíst. Možná, že měli hlad samotní učedníci, a tak se raději schovali za záda zástupu.

Dejte vy jim jíst! Krátká trefná odpověď. Jako by Ježíš říkal: Tak co, milí učedníci, víte už co a jak, vyslal jsem vás, chodili jste po Galileji, tak se ukažte, čím tento zástup nakrmíte!

Ani dvě stě denárů by nestačilo na takovou velkou hostinu, kdosi z učedníků podává údaj o stavu věcí a pokladně učedníků. Tak tedy dvě stě denárů nestačí. Tak co máte s sebou, jakou máte pro mě a pro sebe přichystanou večeři?

Pět, a dvě ryby. Zatím nevíme, kolik lidí bylo v zástupu. To se dozvíme až na samém konci, ale dá se tušit podle těch dvě stě denárů, že na zeleném pažitě je velké množství lidu.

Pět, a dvě ryby. Je doba před Velikonocemi, vždyť vyrašila zelená tráva. *Na pastvách zelených* nás pase ten nejlepší pastýř. *K vodám tichým mne přivodí.* A tak se rozsazují jako bojová jednotka. Rozsazují se jako tenkrát Izraelci v Egyptě, aby mohli vyrazit na cestu. Tak se připravme na cestu. Budeme se posilňovat.

Přikázal jim, aby všechny usadili, hostinu za hostinu na zelený trávník. Rozložili se oddíl za oddílem po stech a padesáti. Co je to za podivnou hostinu? Jako by hostina měla být na rozloučenou před nastávajícím bojem?

Vzal těch pět chlebů a dvě ryby, pohlédl k nebi, požehnal a lámal chleby a dával učedníkům, aby předkládali ostatním, i ty dvě ryby rozdělil všem. Podivnost hostiny ani nespočívá v nemožnosti rozdělít chleby a ryby. Podivnost hostiny spočívá v sycení, které je určeno k duchovnímu boji. Boji s pokušením toho, jenž nás láká do pasti zloby, závisti, ješitnosti, nelásky, neodpuštění, do pasti neklidu, záště a žabomyších válek.

Podivnost Ježíšova sycení je v moci, která nás uschopňuje odpouštět, milovat, přijímat, smířovat se a dávat těm okolo nás. Učedníci toho měli žalostně málo na nasycení zástupů. Církev má toho žalostně málo, aby sama ze svých schopností nasýtila nejen sebe, ale i ostatní. Ale i to žalostně málo, co církev i sbory mají pod žehnáním a dáváním Ježíše Krista, dovede nasýtit nejen nás, ale i ostatní.

Pane, prosíme, nechť dovedeme světu předkládat tebou požehnané slovo o kříži, dej, ať se nám stane pokrmem a posilněním na naší cestě.

Amen.

Píseň: 531

Poslání:

A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu
vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše,
necht' vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli;
on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista.
Jemu buď sláva na věky věků!
Amen.

Požehnání:

Milost Pána našeho Ježíše Krista a láska Boží i Ducha svatého budiž s vámi se všemi.
Amen.

Píseň: 504